

תרגול 1, 9.3.2006

מתרגל: אריאל פרוקצה

אנליזה אסימפטוטית

יהיו $f, g : N \rightarrow R^+$

הגדרה: $f(n) = O(g(n))$ אם קיים $n_0 \in N$ ו $c > 0$ כך שלכל $n \geq n_0$, מתקיים

$$f(n) \leq c \cdot g(n)$$

דוגמא:

$$10^{80} = O(1)$$

$$n = O(2n)$$

$$2n = O(n)$$

דוגמא הפכית:

$n^2 \neq O(n)$. אכן, יהי $c > 0$, לכל $n > c$ מתקיים $n^2 > cn$, ועל כן באמת $n^2 \neq O(n)$.

הגדרה: נאמר $f(n) = \Omega(g(n))$ אם קיימים $n_0 \in N$ ו $c > 0$ כך שלכל $n \geq n_0$ מתקיים

$$f(n) \geq c \cdot g(n)$$

דוגמאות:

$$2n = \Omega(n)$$

$$n = \Omega(2n)$$

$$n \neq \Omega(n^2)$$

הגדרה: נאמר $f(n) = \Theta(g(n))$ אם קיים $n_0 \in N$ ו $c_1, c_2 > 0$ כך שלכל $n \geq n_0$ מתקיים

$$c_1 \cdot g(n) \leq f(n) \leq c_2 \cdot g(n)$$

משפט: $f(n) = \Theta(g(n))$ אם"מ $f(n) = O(g(n))$ וגם $f(n) = \Omega(g(n))$.

הוכחה:

נראה כי $f(n) = \Theta(g(n)) \Leftrightarrow f(n) = O(g(n))$ וגם $f(n) = \Omega(g(n))$. קיים

$n_0 \in N$ ו $c_1, c_2 > 0$ כך ש לכל $n \geq n_0$ מתקיים

$$c_1 \cdot g(n) \leq f(n) \leq c_2 \cdot g(n)$$

בפרט, $\forall n > n_0, f(n) \leq c_2 \cdot g(n) \Rightarrow f(n) = O(g(n))$
 .מ.ש.ל. $\forall n > n_0, c_2 g(n) \leq f(n) \Rightarrow f(n) = \Omega(g(n))$

בכיוון השני:

נניח ש $f(n) = O(g(n))$, ועל כן

$$\exists n_0, c_1 > 0, \forall n_1 \geq n_0, f(n) \leq c_1 g(n)$$

$$f(n) = \Omega(g(n)) \Rightarrow \exists n_2, c_2 > 0, \forall n \geq n_2, f(n) \geq c_2 g(n)$$

נגדיר $n_0 = \max\{n_1, n_2\}$

$$\forall n \geq n_2, c_2 g(n) \leq f(n) \leq c_1 g(n) \Rightarrow f(n) = \Phi(g(n))$$

עוד הוכחות :

טענה: $n^{\frac{1}{\log n}} = \Phi(1)$

הוכחה: יהי n כלשהו. קיים m כך ש $n = 2^m$. נקבל

$$n^{\frac{1}{\log n}} = (2^m)^{\frac{1}{\log 2^m}} = (2^m)^{\frac{1}{m}} = \sqrt[m]{2^m} = 2 = \Phi(1)$$

טענה: $\log n! = \Phi(n \log n)$

הוכחה:

$$\log n! \leq_{n! < n^n} \log n^n =_{\log a^n = b \log a} n \log n \Rightarrow \log n! = O(n \log n)_{n_0=1, c=1}$$

בה"כ n זוגי

$$n! \geq \frac{n}{2} \cdot \left(\frac{n}{2} + 1\right) \cdot \dots \cdot n \geq \left(\frac{n}{2}\right)^{\frac{n}{2}}$$

$$\log n! \geq \log \left(\frac{n}{2}\right)^{\frac{n}{2}} = \frac{n}{2} \log \frac{n}{2} =_{\log \frac{a}{b} = \log a - \log b} \frac{n}{2} \log(n - \log 2) = \frac{n}{4} \log n + \frac{n}{4} \log n - \frac{n}{2} =$$

$$\frac{n}{4} \log n + \frac{n}{4} \log(n - 2) \geq_{n \geq 4} \frac{n}{4} \log n = \frac{1}{4} n \log n \Rightarrow$$

$$\log n! = \Omega(n \log n)_{n_0=4, c=\frac{1}{4}}$$

שילוב המסקנות מביא אותנו למסקנה כי $\log n! = \Phi(n \log n)$. מ.ש.ל

טענה: $2^{\sqrt{\log n}} = O(\sqrt{2} \log n)$

הוכחה:

$$\log(2^{\sqrt{\log n}}) = \sqrt{\log n} \cdot \log 2 = \sqrt{\log n}$$

$$\log(\sqrt{2}^{\log n}) = \log n \log \sqrt{2} = \frac{1}{2} \log n$$

$$\frac{1}{2} \log n >_{n > 16} \sqrt{\log n}$$

לכל $n \geq 16$ מתקיים $\log(2^{\sqrt{\log n}}) \leq \log \sqrt{2}^{\log n}$. \log מונוטונית עולה, ועל כן, לכל $n \geq 16$,

$$2^{\sqrt{\log n}} \leq \sqrt{2}^{\log n} \text{ , ולכן } 2^{\sqrt{\log n}} = O(\sqrt{2}^{\log n}) \text{ (} c=1, n_0=16 \text{) . מ.ש.ל.}$$

רקורסיות

משפט (האב): יהי $a \geq 1, b > 1, f: N \rightarrow R^+$ וכן T מוגדרת ע"י

$$T(n) = aT\left(\frac{n}{b}\right) + f(n)$$

נחלק למקרים:

1. אם קיים $\varepsilon > 0$ כך ש $f(n) = O(n^{\log_b a - \varepsilon})$, ואז $T(n) = \Theta(n^{\log_b a})$
2. אם $f(n) = \Theta(n^{\log_b a})$ אז $T(n) = \Theta(n^{\log_b a} \cdot \log n)$
3. אם קיים $\varepsilon > 0$ כך ש $f(n) = \Omega(n^{\log_b a + \varepsilon})$ וגם קיים $c < 1$ ו n_0 כך שלכל $n \geq n_0$ מתקיים $af\left(\frac{n}{b}\right) \leq cf(n)$ אזי מתקיים $T(n) = \Theta(f(n))$

נשים לב שלא מדובר בטריכוטומיה – לא כל נוסחת רקורסיה, אפילו אם היא בפורמט, מקיימות את כל התנאים. אבל כן מתקיים שקיום כל אחד מהתנאים גורר שהשני (והשלישי) לא יתקיים.

דוגמאות:

1. בואו ונפתור את נוסחת הרקורסיה $T(n) = 9T\left(\frac{n}{3}\right) + n$. נציב בנוסחה - $a = 9, b = 3, f(n) = n$. נשים לב שמתקיים ב $n^{\log_b a} = n^2$ נשתמש במקרה 1. יהי $\varepsilon = 1$. קיבלנו $n = O(n^{2-\varepsilon}) = O(n)$. מתקיים. נקבל כי פתרון הרקורסיה שווה $T(n) = \Theta(n^2)$.
2. במקרה זה $T(n) = T\left(\frac{2}{3}n\right) + 1$. $a = 1, b = \frac{2}{3}, f(n) = 1$. נבדוק מה זה $n^{\log_b a} = 1$. ניתן לראות כי $f(n) = \Theta(n^{\log_b a})$ ולכן על פי המקרה השני של משפט האב $T(n) = \Theta(\log n)$.
3. $T(n) = 3T\left(\frac{n}{4}\right) + n \log n$. $a = 3, b = 4, f(n) = n \log n$. $n^{\log_b a} \sim n^{0.79}$. נרצה להשתמש בתנאי 3. נבחר $\varepsilon = 0.2$, ואז $n \log n = \Omega(n^{0.79+\varepsilon})$. נותר לבדוק כי $af\left(\frac{n}{b}\right) = 3 \frac{n}{4} \log \frac{n}{4} \leq \frac{3}{4} n \log n$ ועל כן מספיק לבחור $c = \frac{3}{4}$, ועל כן גם התנאי השני יתקיים. ממשפט האב (מקרה 3) נקבל כי $T(n) = \Theta(n \log n)$.
4. $T(n) = 2T\left(\frac{n}{2}\right) + n \log n$. $a = 2, b = 2, f(n) = n \log n$. $n^{\log_b a} = n$. אף אחד מהמקרים לא מתקיים – (לדוגמא כי $n \log n \neq \Theta(n)$).
5. דוגמא (עץ רקורסיה): $T(n) = T\left(\frac{n}{3}\right) + T\left(\frac{2n}{3}\right) + cn$. נרצה חסם מלמעלה.

נשים לב שבכל שורה בעץ יש cn . נסמן ב h את גובה העץ. נבדוק את הענף העמוק יותר. הגובה

$$\text{המקסימלי הוא מקיים } n \cdot \left(\frac{2}{3}\right)^h = 1 \Rightarrow n = \left(\frac{3}{2}\right)^h \Rightarrow h = \log_{3/2} n$$

$$\text{עליון (ניחוש) } \log_{3/2} n \cdot cn = O(n \log n)$$

טענה: תהי T מוגדרת ע"י $T(n) = T\left(\frac{n}{3}\right) + T\left(\frac{2n}{3}\right) + cn$ אזי $T(n) = O(n \log n)$.

הוכחה: באינדוקציה – ההנחה היא שלכל k , $T(k) \leq d \cdot k \log k$. נשים לב, שלא צריך להוכיח את שלב הבסיס – כי אנו מדברים בצורה אסימפטוטית.

צ"ל ש $T(n) \leq dn \log n$ (תחת הנחת האינדוקציה שהטענה מתקיימת לכל $k < n$).

$$T(n) = T\left(\frac{n}{3}\right) + T\left(\frac{2n}{3}\right) + cn \leq_{\text{Induction Hypothesis}} d \frac{n}{3} \log \frac{n}{3} + d \frac{2n}{3} \log \frac{2n}{3} + cn$$

$$= \frac{dn}{3} \log n - \frac{dn}{3} \log 3 + \frac{2dn}{3} \log n - \frac{2dn}{3} \log \frac{3}{2} + cn =$$

$$dn \log n - dn \left(\frac{1}{3} \log 3 + \frac{2}{3} \log 3 - \frac{2}{3} \log 2 \right) + cn =$$

$$dn \log n - dn \left(\log 3 - \frac{2}{3} \right) + cn \leq_{-dn \left(\log 3 - \frac{2}{3} + cn \right) \leq 0 \Rightarrow d \geq \frac{c}{\log 3 - \frac{2}{3}}} dn \log n$$

30.3.2006, תרגול 3

אמור להיות נחמד.

מיון בזמן ליניארי

Counting Sort

קלט: מערך $A[1..n]$, כל $A[j] \in \{1, \dots, k\}$. איך שום הנחה על קשר בין n ל- k .

פלט: מערך B בעל n איברים, שהוא מכיל את A ממיון.

מערך עזר: מערך C עם k איברים.

פסאודו קוד:

Counting-Sort(A, B, n, k)

- for ($i=1$ to n) // < zero c
 - $c[i] = 0$
- for $j=1$ to n // < Count how many occurrences for each number $1 \dots k$
 - $C[A[j]]++$
- for $i=2$ to k // < After this loop, at $c[i]$ will be the number of variables small or // < equal to i
 - $C[i] = C[i] + C[i-1]$
- for $j = n$ downto 1
 - $B[C[A[j]]] = A[j]$
 - $C[A[j]]--$

דוגמא:

$k = 5, n = 6$

$A = 2 \ 3 \ 1 \ 1 \ 5 \ 3$

$C_{\text{After second loop}} = 2 \ 1 \ 2 \ 0 \ 1$

$C_{\text{After Third loop}} = 2 \ 3 \ 5 \ 5 \ 6$

$B_{\text{After forth loop}} = 1 \ 1 \ 2 \ 3 \ 3 \ 5$

למה הולכים ברברס?

הגדרה: מיון יקרא **יציב** אם מספרים זהים מופיעים באותו הסדר בקלט ובסדר. (כלומר, אם יש שני זהים, אז הסדר ביניהם ישמר).

הערה: Counting sort, כפי שמומש כאן, הוא יציב.

ניתוח זמן ריצה:

לולאה 1, $\Theta(k)$, לולאה 2 $\Theta(n)$, לולאה 3 $\Theta(k)$, לולאה $\Theta(n)$.

סה"כ זמן ריצה סה"כ $\Theta(n+k)$. אם $k = O(n)$, אזי יש לנו זמן ריצה של $\Theta(n)$. אאוריקה.

Radix Sort

קלט: n מספרים, לכל אחד יש D ספרות. כל ספרה היא בטווח בין $1..k$.

פלט: ממוינים

Pseudo Code:

Radix-Sort

- for $i=1$ to d // I – means digit. Goes from right (lsd) to left (msd)
 - use stable sort to sort input according to digit i .

לדוגמא:

$$input = \begin{Bmatrix} 243 \\ 657 \\ 225 \\ 438 \\ 500 \end{Bmatrix} \rightarrow \begin{Bmatrix} 500 \\ 243 \\ 225 \\ 657 \\ 438 \end{Bmatrix} \rightarrow \begin{Bmatrix} 500 \\ 225 \\ 438 \\ 243 \\ 657 \end{Bmatrix} \rightarrow \begin{Bmatrix} 225 \\ 243 \\ 438 \\ 500 \\ 657 \end{Bmatrix}$$

טענה: Radix Sort עובד

הוכחה:

הגדרה: לכל מספר x בקלט, נסמן x_i את x מוגבל ל־ i הספרות הקטנות. לדוגמא - $x = 253$,

$$253_1 = 3, 253_2 = 53, 253_3 = 253$$

טענת האינדוקציה: אחרי i איטרציות, x_i ממוינים.

בסיס האינדוקציה: בשלב הראשון האלגוריתם ממיין ע"פ הספרה הכי פחות משמעותית, ולכן המספרים x_1 ממוינים.

שלב האינדוקציה: (אחרי איטרציה i). מניחים כי המספרים x_{i-1} ממוינים. נניח כי $x_i^1 < x_i^2$ (האינדקס

למעלה). צ"ל כי x^1 מופיע לפני x^2 בפלט.

נפריד לשני מקרים: מקרה 1: הספרה ה- i של x^1 קטנה מהספרה ה- i של x^2 . כיוון שבאיטרציה ה- i אנו ממיינים ע"פ הספרה ה- i , x^1 יופיע לפני x^2 .

מקרה 2: הספרה ה- i של x^1 שווה לספרה ה- i של x^2 . ועל כן, $x_{i-1}^1 < x_{i-1}^2$. ע"פ הנחת האינדוקציה,

x^1 מופיע לפני x^2 באיטרציה ה- $i-1$, ומכיוון שהמיון יציב, אזי כך יהיה גם אחרי האיטרציה i .

זמן ריצה: $\Theta(d(n+k))$.

תרגול 4, 2006.5.4

הגדרה: עץ מושרש הוא מבנה המוגדר על קבוצה סופית של צמתים, אשר:
א. אינה מכילה צמתים כלל

ב. מכילה צומת מיוחדת הנקרא שורש, ועבור $0 \geq$ מכילה תתי קבוצות זרות של צמתים T_1, \dots, T_k , כאשר כל T_i עץ.

הגדרה: עץ סדור הוא עץ בו יש חשיבות לסדר הצמתים.

הגדרה: שני צמתים צמודים בעץ נקראים הורה וילד. (Parent, Child). צמתים בעלי אותו הורה נקראים אחים (siblings).

הגדרות: מסלול בעץ היא סדרה של צמתים n_1, \dots, n_k , כאשר כל n_i הוא הורה של n_{i+1} . אין דרישה ש n_1 יהיה השורש.

גובה העץ הוא אורך המסלול הארוך ביותר מהשורש אל עלה.
העומק של צומת הוא המרחק מהשורש אל הצומת.
הערה: אורך נמדד במספר הצלעות.

- הגדרות:** 1. עץ בינארי הוא עץ סדור, שבו לכל צומת יש לכל היותר 2 בנים.
2. עץ בינארי מלא (full) הוא עץ שבו לכל צומת יש 0 או 2 בנים (אין מצב של בן אחד)
3. עץ בינארי שלם (complete) הוא עץ בינארי מלא שבו כל העלים הם באותו העומק.

ורבי פרוקצה נתן סימנים – מלא, אני Full, שלם – אני לא Full, אני אם כבר Complete.

הערה: עץ שלם – מספר העלים בו הוא 2^h (כאשר h הוא העומק).

$$\sum_{i=0}^{h-1} 2^i = \frac{2^h - 1}{2 - 1} = 2^h - 1$$

סה"כ צמתים $2^{h+1} - 1$. (חיבור מספר העלים עם מספר הצמתים הפנימיים).

כלומר, בעץ שלם $h = \Theta(\log n)$.

טענה: עבור עץ מלא, עם גובה h, ומספר צמתים n, אזי $h = \Omega(\log(n))$, $h = O(n)$.

הוכחה: עבור עץ בגובה h, מספר הצמתים הגדול ביותר מתקבל אם העץ שלם. $n \leq 2^{h+1} - 1$, כלומר $h = \Omega \log(n)$.

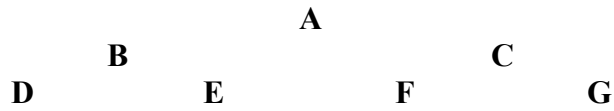
עבור מקרה $h = O(n)$ - ניצור מסלול בגובה $\frac{n}{2}$, כאשר מצד ימין יהיה עלה, ומצד שמאל יהיה המשך העץ.

בעץ בגובה h עם הכי מעט צמתים יש $2h + 1$ צמתים, כלומר $n \geq 2h + 1$, ולכן $h = O(n)$.

איך לממש עץ שלם באמצעות מערך

ניקה מערך באורך $2^{h+1} - 1$ צמתים. את הצמתים בעומק d נסדר במקומות $2^d \dots 2^{d+1} - 1$ (אנחנו מתחילים מאינדקס 1!)

לדוגמא:

איך ייוצג במערך:

ABCDEFGG

(בעצם, כמו ייצוג breadth).

נשים לב, שבאופן כללי, אם i נמצא במקום $2^d + k$ אזי בניו יהיו במקומות

$$2^{d+1} + 2k, 2^{d+1} + 2k + 1$$

ומה הועילו חכמים בתקנתם?

$$\text{Left-Child}(i) = 2i \lfloor 2^{d+1} + 2k = 2(2^d + k) \rfloor$$

$$\text{Right-Child}(i) = 2i+1$$

$$\text{Parent} = \lfloor i/2 \rfloor$$

הודעות – שבוע הבא אין תרגול . אחרי זה פוקצה מטייל לו בחו"ל.

למה: בערמה עם n צמתים יש לכל היותר $\left\lceil \frac{n}{2^{h+1}} \right\rceil$ בגובה h . (מה זה גובה? מרחק מקסימלי אל

העלים).

הערה: בעץ שלם קל להוכיח.

הוכחה: באינדוקציה על h . נסמן ב- H את גובה הערמה .

בסיס האינדוקציה: צ"ל שיש בדיוק $\left\lceil \frac{h}{2} \right\rceil$ עלים. עלים הם כל הצמתים בעומק H , והצמתים בעומק

$H - 1$ שאינם אבות של בנים בעומק H .

נסמן בא את מספר הצמתים בעומק H . $n - x$ הוא מספר הצמתים בעץ שלם בגובה $H - 1$, ולכן $n - x$ אי זוגי.

מכאן נובע כי אם x זוגי אזי n אי זוגי, ולהפך.

נחלק לשני מקרים:

• x זוגי, ועל בעומק $H - 1$ יש 2^{H-1} צמתים, מתוכם בדיוק $\frac{x}{2}$ אבות של צמתים בגובה H ,

ועל כן ברמה $H - 1$ יש $2^{H-1} - \frac{x}{2}$ צמתים שאינם אבות של צמתים בעומק H .

מספר העלים הוא :

$$x + 2^{H-1} - \frac{x}{2} = 2^{H-1} + \frac{x}{2} = \frac{2^H + x}{2} =_{x \text{ even}} \left\lceil \frac{2^H + x - 1}{2} \right\rceil =_* \left\lceil \frac{n}{2} \right\rceil$$

(*) $(2^H - 1) + x = n$ כי מספר הצמתים בעץ שלם בגובה $H - 1$ הוא $2^H - 1$.

• x אי זוגי. מספר הצמתים בעומק $H - 1$ שהם אבות של צמתים בעומק H הוא

$$\frac{x-1}{2} + 1 = \frac{x+1}{2}$$

$$x + 2^{H-1} - \frac{x+1}{2} = 2^{H-1} + \frac{x}{2} - \frac{1}{2} = \frac{2^H + x - 1}{2} = \frac{n}{2} =_* \left\lceil \frac{n}{2} \right\rceil$$

(*) x אי זוגי, ועל כן n זוגי, ועל כן השיוויון מתקיים.

שלב האינדוקציה: נסמן ב- n_h את מספר הצמתים בגובה h . צ"ל $n_h \leq \left\lceil \frac{n}{2^{h+1}} \right\rceil$. נסמן ב- T' כעץ

בלי העלים (נגזמו). נסמן ב- n' את מספר הצמתים ב- T' , ונסמן ב- n'_{h-1} את הצמתים ב- T' בגובה

$$h - 1. מתקיים: $n_h = n'_{h-1}$. כמו כן $\left\lceil \frac{n}{2} \right\rceil = n - \left\lceil \frac{n}{2} \right\rceil = n'$, לכן$$

$$n_h = n'_{h-1} \leq_{IH} \left\lceil \frac{n'}{2^h} \right\rceil = \left\lceil \frac{\left\lceil \frac{n}{2} \right\rceil}{2^h} \right\rceil \leq \left\lceil \frac{\frac{n}{2}}{2^h} \right\rceil = \left\lceil \frac{n}{2^{h+1}} \right\rceil$$

(Heap Sort) מיון – ערימה

HEAP-SORT(A)

- BUILD-HEAP(A)
- for $i = \text{length}(A)$ downto 2
 - exchange $A[i] \leftrightarrow A[1]$
 - $\text{heap-size}(A) = \text{heap-size}(A) - 1$
 - HEAPIFY(A,1);

18.5.2006

שבוע הבא – לא צריך להגיע לתרגול תחליפי.
עוד שבועיים – להגיע לתרגול תחליפי.

טבלאות גיבוב (Hash Tables)

דוגמא: גודל הטבלא $m := 9$. נרצה להכניס את המפתחות הבאים: 15,3,7,17,21. פונקציית הגיבוב

$$h(k) = k \text{ mod } 9$$

בשרשור:

0	1	2	3	4	5	6	7	8
			3 → 21			15	7 → 16	

מיעון פתוח:

ליניארית:

$$h'(k, i) = (h(k) + i) \text{ mod } m$$

איך זה יראה:

0	1	2	3	4	5	6	7	8
			3	21		15	7	16

נוצרת תופעה שנקראת Primary clustering.

Double Hashing

$$h'(k, i) = (h(k) + ih_2(k)) \text{ mod } m$$

$$h_2(k) = 2 - (k \text{ mod } 2)$$

סדרת הבדיקה $h'(k, 0), \dots, h'(k, m-1)$ היא תמורה על הקבוצה $\{0, \dots, m-1\}$ אם m בנוסף, ל- m . $h_2(k)$ זר ל- m . אסור להחזיר 0.

דוגמא:

0	1	2	3	4	5	6	7	8
16			3	21		15	7	

$$h'(16, 1) = (7 + 2) \text{ mod } 9 = 0$$

$$h'(21, 1) = (3 + 1) \text{ mod } 9 = 4$$

ניתוח זמן ריצה של שרשור:

הגדרה: עבור טבלה עם n מפתחות וגודל m נגדיר את **מקדם העומס** בתור $\alpha = \frac{n}{m}$.

נשתמש בהנחת '**גיבוב אחיד ופשוט**': לכל מפתח k יש סיכוי שווה להתמפות לכל כניסה בטבלא.

משפט: חיפוש לא מוצלח (שלא מוצא את האיבר) בטבלה לוקח במוצע $\Theta(1 + \alpha)$ (שימוש בשרשור, ועם הנחת הגיבוב אחיד ופשוט).

הוכחה: מההנחה נובע כי בכל תא יתמפו במוצע $\alpha = \frac{n}{m}$ מפתחות, החיפוש דורש סריקה של הרשימה

באת $h(k)$, ולכן לוקח במוצע α פעולות. יחד עם החישוב של h שלוקח $\Theta(1)$, נקבל $\Theta(1 + \alpha)$.

משפט: (תחת אותן הנחות) – חיפוש מוצלה לוקה בממוצע $\Theta(1 + \alpha)$. לפני הכנסת האיבר ה- i בטבלא, האורך הממוצע של רשימה היה $\frac{i-1}{m}$, לכן האיבר ה- i נכנס בממוצע למקום $1 + \frac{i-1}{m}$. לכן

הממוצע הוא:

$$\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \left(1 + \frac{i-1}{m} \right) = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n 1 + \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \frac{i-1}{m} = 1 + \frac{1}{nm} \sum_{i=1}^n (i-1) = 1 + \frac{1}{nm} \cdot \frac{n(n-1)}{2} =$$

$$1 + \frac{n}{2m} - \frac{1}{2m} = 1 + \frac{\alpha}{2} - \frac{\alpha}{2n} = \Theta(1 + \alpha)$$

פרשנות:

בטבלת גיבוב, עם $n = O(m)$, אז $\alpha = \frac{n}{m} = \frac{O(m)}{m} = O(1)$, ואז זמן הריצה של חיפוש הוא קבוע, ולכן גם זמן הריצה של מחיקה הוא קבוע. ובכל מקרה – עולה $O(1)$.

DFS(G=V,E)

1. for all $v \in V$
 - a. $color[v] = white$
 - b. $\pi[v] = NIL$
2. $time=0$
 - a. for each $v \in V$
 - i. if $color[v]=white$
 1. DFS-VISIT(v)

DFS-VISIT(v)

1. $color[v] = gray$
2. $d[v] = ++time$
3. for each $u \in Adj(v)$
 - a. if $color[u] = white$
 - i. $\pi[u] = v$
 - ii. DFS-VISIT(u)
4. $color[v] = black$
5. $f[v] = ++time$

$Adj(v)$ - שכנים של v.

משמעות צבעים:

1. לבן – לא גילינו
2. אפור – התחלנו לחקור אבל עדיין לא יצאנו
3. שחור – סיימנו לגמרי עם הקודקוד וקשריו.

הגדרה: יער ה-DFS של G הוא העצים שבהם כל קודקוד v הוא הבן של $\pi[v]$.
(משמעות – השורשים זה 'ההתחלות' של עצים שלא קשורים בגרף. אם הכל קשור, יש עץ אחד).

'משפט המסלול הלבן': בעץ הDFS של G, קודקוד u הוא אב קדמון של v אם $d[u] < d[v]$ יש מסלול מ u ל v שכולל רק קודקודים לבנים.
מיון טופולוגי – מניחים גרף מכוון וא-ציקלי. מיון של קודקודים כך שאם $(u, v) \in E$ – קבוצת הצלעות) – אזי u מופיע לפני v במיון.

TOPOLOGICAL-SORT

1. run DFS to compute times $f[v]$
2. as each vertex is finished, insert it into the front of a linked list
3. return the linked list

הגדרה:

- **קשת אחורית** צלע (u, v) כך ש u הוא צעצע של v ביער הDFS (סוגרת מעגל). מדובר על צלע שעדיין לא ניצלנו (אין כוונה שכל צלע בעץ לא מכוון היא גם אחורית).
למה: כל גרף מכוון G הוא אציקלי, אם בשום יער DFS אין צלע אחורית.

הוכחה: נניח בשלילה ש G אציקלי ויש צלע אחורית (u, v) - מהגדרה, v אב קדמון של u בעץ ה-DFS, כלומר יש מסלול מ v ל u , ולכן הצלע סוגרת מעגל, בסתירה להנחה. בכיוון השני - נניח שאין צלעות אחוריות, אבל יש מעגל.

יהי v הקודקוד הראשון המתגלה ע"י DFS במעגל, ונסמן את הקודקוד שלפניו ב u . בזמן $d[v]$ כל הקודקודים במעגל לבנים, ולכן יש מסלול לבן בין v ל u . ע"פ משפט המסלול הלבן v אב קדמון בעץ ה-DFS, ולכן הצלע (u, v) אחורית בסתירה.

משפט: Topological sort עובד.

הוכחה: מספיק להראות שאם $(u, v) \in E$, אזי $f[v] < f[u]$.

כאשר האלגוריתם מסתכל על (u, v) , לא יתכן כי v אפור, כי אז v הוא אב קדמון של u , כלומר (u, v) צלע אחורית, לפי הלמה יש מעגל, בסתירה להנחה של א-ציקליות של מיון טופולוגי.

אם v שחור, אזי $f(v)$ כבר נקבע, ו $f(u)$ עדיין לא - ולכן $f[v] < f[u]$. אם v לבן, אזי לא ביקרנו בו, DFS מגלה את v דרך u , ולכן יסיים עם v לפני u , כלומר - $f[v] < f[u]$.

עוד (Depth First Search) DFS

הערה: v צאצא של u בעץ ה-DFS אמ"מ בזמן $d[v]$ היה אפור.

משפט: (הסוגריים) – לכל חיפוש DFS על G , ולכל שני קודקודים u, v בדיוק אחד מהמקרים הבאים מתקיים:

- הקטע $[d[u], f[u]]$ ו $[d[v], f[v]]$ זרים, ואף אחד מבין u ו v אינו צאצא של השני ביער ה-DFS.
- הקטע $[d[v], f[v]]$ מוכל ב $[d[u], f[u]]$ - לכן v צאצא של u ביער ה-DFS.
- הקטע $[d[u], f[u]]$ מוכל ב $[d[v], f[v]]$ - לכן u צאצא של v ביער ה-DFS.

הוכחה: נניח ש $d[u] < d[v]$. נחלק לשני תתי מקרים:

- $d[v] < f[u]$ - כלומר, u היה אפור בזמן ש v התגלה, ולכן – ע"פ הערה, v הוא צאצא של u ביער ה-DFS. בפרט, בחיפוש הגיע ל v מ u , ולכן u לא הסתיים לפני ש v מסתיים, כלומר $f[v] < f[u]$.
- $d[v] > f[u]$ - בוודאות מתקיים $d[u] < f[v]$, לכן קיבלנו $d[u] < f[u] < d[v] < f[v]$ - כלומר הקטעים זרים. כמו כן, בזמן שהחיפוש גילה כל אחד מהקודקודים, השני **לא** היה אפור, ולכן אף אחד מהם לא צאצא של השני. אם $d[u] < d[v]$ נחליף שמות.

מסקנה מיידית מהמשפט: ביער ה-DFS, v צאצא של u אמ"מ $d[u] < d[v] < f[v] < f[u]$ (הכלת קטעים).

משפט המסלול הלבן: בחיפוש DFS על G , v צאצא של u ביער ה-DFS שמתאים לחיפוש זה אמ"מ בזמן $d[u]$ היה מסלול ב G בין u ל v שכולו קודקודים לבנים.

הוכחה: \Leftarrow נניח v צאצא של u , נוכיח שיש מסלול לבן. נתבונן בקודקודים על המסלול בין u ל v בעץ ה-DFS. יהי w קודקוד במסלול, גם הוא צאצא של u , ולכן ע"פ המסקנה $d[w] > d[u]$, ולכן w היה לבן בזמן $d[u]$.

\Rightarrow מניחים שיש מסלול לבן בין u ל v , ונניח בשלילה כי v אינו צאצא של u ביער ה-DFS, נתבונן במסלול בין u ל v בגרף G . כיוון ש v לא צאצא של u קיים v' שהוא הראשון במסלול שלא צאצא נקרא לקודקוד שלפני v' w . מתקיים $f[w] \leq f[u]$, כי אם $w = u$ זה ברור, אחרת הוא צאצא (ע"פ המסקנה). ידוע $d[u] < d[v']$ וגם $f[w] \leq f[u]$. נשאר להראות $d[v'] < f[w]$ - וזה קורה שאו ש v' התגלה לפני w , ואם לא – הוא יתגלה דרך w . במשפט הסוגריים – המקרה היחיד שייתכן – הוא זה שהקטע $[d[v'], f[v']]$ מוכל בקטע של u , ולכן v' צאצא של u ביער ה-DFS, בסתירה לבחירת v' .

הערות למבחן:

המבחנים לפני שנתיים דומים. לפני שנה לא כל כך.

6/8 שאלות אמריקאיות.

השאר – 2/3 שאלות רגילות.

דייקסטרה

מייצר את כל המסלולים הקצרים בגרף

הנחות: G גרף מכוון. כל המשקלים על הצלעות של G אי שליליים. פונקצית משקל $w: E \rightarrow R^+$

Extract-Min – מחלץ את הקודקוד v בעל הערך $d[v]$ מינימלי.

DIJKDSTRA(G,w,s)

1. for each $v \in V$
 - a. $\pi[v] = nil$
 - b. $d[v] = \infty$
2. $d[s] = 0$
3. $Q = V$
4. $S = \emptyset$
5. while ($Q \neq \emptyset$)
 - a. $u = Extract - Min(Q)$
 - b. $S = S \cup \{u\}$
 - c. for all $v \in Adj[u]$
 - i. if $d[v] > d[u] + w(u, v)$
 1. $d[v] = d[u] + w(u, v)$
 2. $\pi[v] = u$

דוגמא: באתר.

סימון: נסמן ב $\delta(s, u)$ את ערך המסלול הקצר ביותר בין s ל u.

הערה: לכל קודקוד ובכל שלב $d[u] \geq \delta(s, u)$, אם בשלב כלשהו, $d[u] = \delta(s, u)$, אז זה ישאר כך עד סוף ריצת האלגוריתם.

משפט: dijkstra עובד – כלומר, כשהו מסיים לרוץ – בכל קודקוד v, מתקיים $d[v] = \delta(s, v)$.

הוכחה:

נטען שכשכל קודקוד v נכנס לקבוצה S, מתקיים $d[v] = \delta(s, v)$. זה מספיק ע"פ ההערה – כי ערך $d[v]$ לא ישתנה בהמשך.

נניח בשלילה שלא, אזי יש קודקוד u כך שכאשר u נכנס ל S, $d[u] > \delta(s, u)$. בשאר ההוכחה עוסקים בזמן שבו u נכנס ל S.

$u \neq s$, כי $d[s] = 0$ מלכתחילה, וכן $\delta(s, s) = 0$, ולכן לא יתכן כי $d[s] > \delta(s, s)$, בסתירה לאיך שבחרנו את u.

כמו כן, חייב להיות מסלול בין s ל u, כי אחרת $\delta(s, u) = \infty$, ולא יתכן כי

$$d[u] > \delta(s, u) = \infty$$

כיוון שיש מסלול בין s ל- u , יש מסלול קצר ביותר p בין s ל- u , כיוון ש- p מתחיל בקבוצה S ונגמר ב- $V - S$ אז יש על p קודקוד y שהוא הראשון ב- $V - S$. נקרא לקודקוד שלפני y על p בשם x (כמובן $x \in S$).

נטען כי $d[y] = \delta(s, y)$ - ראשית, תת המסלול של p בין S ל- Y הוא תת מסלול של מסלול קצר ביותר, ולכן בעצמו מסלול קצר ביותר, ולכן $\delta(s, y) = \delta(s, x) + w(x, y)$. בנוסף, $x \in S$, ולכן, מבחירת u , מתקיים $d[x] = \delta(s, x)$.

$$\text{לכן } \delta(s, y) = \delta(s, x) + w(x, y) = d[x] + w(x, y) = d[y]$$

(* - כשא נכנס ל- S האלגוריתם עדכן את $d[y]$ כי y שכן של x .

לכן, (**), $d[y] = \delta(s, y) \leq \delta(s, u) \leq d[u]$. קיבלנו כי $d[y] \leq d[u]$. מצד שני, מתקיים

$d[u] \leq d[y]$ כי גם $y, u \notin S$ ו- u נבחר להכנס ל- S . לכן $d[u] = d[y]$, כלומר ב- $**$ הכל

שיוויונים, ובפרט $\delta(s, u) = d[u]$, בסתירה לבחירת u . מ.ש.ל.

זמן ריצת האלגוריתם -

אפשר לממש את Q כמערך עם תא לכל קודקוד, ואז Extract-Min יעלה $O(V)$, אבל עדכון יעלה $O(1)$. עדכון d יעלה ב- $O(|E|)$ פעמים, וביצוע Extract - Min יעלה $O(|V|)$ פעמים, סה"כ

זמן ריצה $O(|V|^2)$.